

hujus dicti vero ac sublimi conveniat: quod demonstratur
Ebr. I. v. 4. s. Christus tanto præstantior factus Angelis, quanto ex-
cellentius præ illis sortitus est nomen: Nam cui dixit unquam An-
gelorum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Et iterum: Ego
ero ei in Patrem, & ille erit mihi in Filium? quia de probatione
non opus est quidquam addi, cum longè sit firmissima, velut
ab ipso Spiritu S. suppeditata, quæ nec infringi potest similis
alicujus dictionis instantia, cum nulla similis exempli instan-
tia detur, sed, quæ dari videtur, vel suspensa sit à certa hypo-
thesi, vel agat de gratia selectionis, ad fidem, vel planè à
scopo sit aliena: cujus experimentum unicuique reservo.

§. VI. Tertium nobis argumentum erit, quod, nisi
hic noster locus propriè & literaliter de Christo agat, planè
nullus omnino locus sit superfuturus, ex quō tanta de nascen-
do ex Davide Messiæ promissio, velut Davidi revelata, pro-
bari clare firmiterque possit. Nullus certè locus, quicquid etiam
allegatur, nostro loco æqualis est, & tamen ipsi Davidi per
prophetiam id innotuisse, Petrus significat Act. 2, 30. idemque
testatur Ps. 89. & Ps. 132. quæ loca ad præcedentem quandam
promissionem respiciunt. Nusquam autem per totam Davi-
dis historiam sive in libris Samuelis, sive in Priore Chronico-
rum obvenit similis promissio quæ tamen cur sit omissa cum
tantæ sit majestatis ac Divinitatis, nulla ne probabilis quidem
ratio dignè poterit afferri. Quam ob rem ipsa necessitas
quocumque docet, hunc nostrum locum firmiter tenendum esse,
velut plenum Divinâ illa promissione ipsi Davidi de suo Filio
θεαυθρώπῳ ac satisfactore nostro facta.

§. VII. Ipla præterea Davidis interpretatio, quæ quarti
nunc argumenti loco stabit, & ex abundantí adjungetur
sensum nostrum exigit, qui versu 19. sic ait: וְהִקְתַּן עֹור
זאת בְּעֵינֶיךָ אֱדֹנִי יְהוָה וְחַרְבְּךָ גָּמָן אֶלְלָי בֵּית - עַבְרָךְ
לִמְרֹחֹק וְזאת תּוֹרַת הָאָרֶב אֲדֹנִי יְהוָה
est hoc in oculis tuis, Domine Jehovah, adcon locutus etiam sis de
familia